

موزه ناشنوایان فنلاند

به اروپا، متوجه شد که در شهرهای پاریس (فرانسه) و لیبزیگ (آلمان) موزه مخصوص ناشنوایان وجود دارد، بنابراین با ایده طرح ایجاد یک موزه ناشنوایان در کشورش به فنلاند برگشت.

موزه به مرور زمان صاحب اقلام بیشتری مربوط به آموزش ناشنوایان شد، از جمله مجسمه‌های تهیه شده توسط هنرمندان ناشنوا "آلبرت تالروث" و "جی.اف. تالویا" و نیز نقاشی‌های کشیده شده بوسیله "سیول آنجرو".

به مناسبت یاد بود بیستمین سالگرد تاسیس کلوب ناشنوایان هلسینکی در دوازدهم فوریه سال ۱۹۱۵ میلادی، یک نمایشگاه شامل اتاق موزه کارل اسکار مالم جهت بازدیدکنندگان برپا شد که در آن، تمام آثار، اشیاء، وسایل و ائاثیه منزل متعلق به نامبرده دیده می‌شد. در حال حاضر، موزه در یک ساختمان چند منظوره

ایده جمع آوری اشیاء برای ایجاد موزه ناشنوایان در فنلاند به ابتدای قرن بیستم میلادی بر می‌گردد.

فریتزهیرن - عکاس و معلّم ناشنوا - به همراه همسرش "ماریا" در سال ۱۹۰۷ میلادی یک آلبوم عکسهای قدیمی از معلّمان ناشنوا و دوستان خودشان را به کلوب ناشنوایان هلسینکی اهدا کرد. فریتزهیرن اولین شاگرد کارل اسکار مالم - بنیانگذار آموزش ناشنوایان در فنلاند بود. او بعدها تعدادی از کتب قدیمی و نامه‌ها و اشیاء متعلق به مدرسه اش را به همان کلوب بخشید.

در اوایل قرن بیستم میلادی، یوهان سوند برگ روزنامه نگار و نماینده اعزامی انجمن ناشنوایان فنلاند - در سفر

مالم و نیز نمایشگاه موقتی که سالی یکی دو بار برپا می‌گردد، تشکیل می‌شود. آنچه جالب و قابل توجه است که مدارک جمع آوری شده موزه نشان می‌دهد در اواخر قرن نوزدهم میلادی استعمال زبان اشاره در آموزش ناشنوایان فنلاند قدغن گردیده و کودکان ناشنوا تقریباً برای یک قرن از به کار بردن هرگونه اشارات منع شده و برای این کار مورد تنبیه بدنی هم قرار گرفته‌اند. علیرغم داشتن این همه تعصب مروّجان روش آموزشی "شفاهی"، زبان اشاره فنلاندی توسط کودکان و

بزرگسالان ناشنوا زنده ماند و در نهایت بوسیله پارلمان ملی فنلاند به عنوان زبان رسمی ناشنوایان به رسمیت شناخته شده است.

از این رو، موزه ناشنوایان فنلاند به عنوان جلوه‌ای از هنر و فرهنگ ناشنوایان شهرت دارد و دارای امکانات راهنمایی ویژه پژوهشگران در زمینه ناشنوایان همچون تئاتر ناشنوایان فنلاندی می‌باشد و به همراه موزه میشل آبه دولپه در پاریس و موزه گالادت در واشنگتن دی. سی. برای آشنایی با تاریخ ناشنوایان و همچنین پژوهش در آن از اهمیت خاصی برخوردار است. (مأخذ: وب سایت بنیاد پژوهش‌های ناشنوایان ایران)

متعلق به انجمن ناشنوایان فنلاند که از اتحاد کلوب ناشنوایان هلسینکی با چند کلوب ویژه ناشنوایان بوجود آمد، مستقر می‌باشد و از فضای مناسبی برای برپایی نمایشگاه برخوردار است. این موزه در خیابان ILKantie ۴ قرار دارد.

در سال ۱۹۸۸ میلادی، آیین نامه ویژه ناشنوایان فنلاند تنظیم و تصویب شد. بر اساس آن، موزه مسئولیت ثبت، جمع آوری و نگهداری میراث ناشنوایان فنلاند به صورت شیء، عکس، سند، کتاب و همچنین سرویس دهی به محققان و برپایی نمایشگاه‌ها را به عهده گرفت.

اکنون بالغ بر هزار و پانصد شیء و بیش از پنج هزار عکس و مجموعه کتابهای قدیمی و اسناد و مقالات مربوط به

آموزش ناشنوایان، زبان

اشاره فنلاندی، اشخاص ناشنوا، سبک زندگی آنان و مراحل رشد و توسعه انجمن ناشنوایان فنلاند و سایر جوامع ناشنوایان در موزه نگهداری می‌شود که بعضی از آنها، منحصر به فرد می‌باشد و ارزش فراوانی در زمینه مطالعه فولکور و زبان شناسی را دارد. موزه از دو قسمت نمایشگاه دائمی شامل اتاق موزه کارل اسکار

